

Scântei în noapte

Daniel Vișan-Dimitriu

Era o seară cum puține-au fost
pe lacul ce, sub sălcii, picotea,
iar noi, îndrăgostiți, voiam ceva
cu care să-ntregim amorul nost.

Ce stele? Ce luceferi? – doar scântei
puteai vedea sclipind pe apa lui
ieșind albastre, uneori ... verzui,
din ochii noștri -mai ales ai mei!-

Trăgeam la vâsle iute, covârșit
de nerăbdarea unui sentiment
ce depășise pragul transcendent,
căci eu, pe vremea- ceea, te-am iubit.

Chiar lacul liniștit simțea ceva,
când barca noastră,-n fine, s-a oprit,
și a uitat și somn, și picotit,
când tot ne legăna ... ne legăna...